

dacă după tot ce ați citit nu ați renunțat înconju-rați-vă cu desen și prin desen cu arhitectură și... **continuați**

încurajare la performanță

nadia

Ce are Nadia Comaneci cu arhitectura?... nimic în aparență... și totuși iată ce vreau să spun:

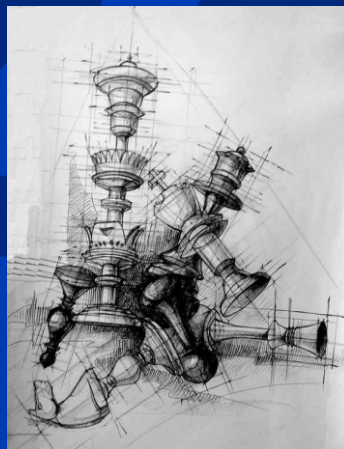
În anii care au urmat anului 1976, când celebra gimnastă a obținut faimă mondială punând în dificultate tabela de marcaj care nu era pregătită pentru a afișa nota zece, s-a observat în România o creștere extraordinară a numărului fetițelor care doreau să devină gimnaste... Astfel mulți ani după acel moment frumoasa noastră țară fiind numărul unu mondial la gimnastică... După 1989 când sexul și violența au invadat viața noastră pe toate canalele media, s-au înmulțit actele de agresiune în toate felurile și la toate nivelele.

Am dat două exemple, unul pozitiv și unul negativ pentru a vedea că noi suntem influențați de "mâncarea," cu care ne "hrănim," mintea.

Astfel ceea ce ne influențează mintea ne afectează gândirea, care la rândul ei ne influențează acțiunile, care mai departe ne determină performanța, aceasta din urmă având un rol hotărâtor în mulțumirea și fericirea noastră.

drubercan-AlexB0494-cursrealizatînscoapeducațional

inatcomercializăriișinupoateficopiatdecâtdepirățisaudenesimțiti

performanța

De fapt aici doream să ajung: **performanța** este ceea ce dorim cu toții.

Cam așa se întâmplă și cu desenul de arhitectură. Dacă simți că stăpânești domeniul începi să ai o stare de bine care se traduce printr-o bună dispoziție.

Buna dispoziție te face mai bun și îți conferă un „ceva” care îi influențează mai departe pe cei din jurul tău.

Sfatul meu sau concluzia care se desprinde din raționamentul de mai sus este să aveți grijă care sunt ideile care vă influențează mintea. Dacă vreți să deveniți arhitecți îmbrăcați-vă... cu arhitectură, discutați sau citiți cu sau despre arhitecți sau artiști, consumați pe stomacul gol, artă (stomacul gol e bun pentru asimilarea completă), în cele din urmă înconjurați-vă cu un câmp de forță care să respingă urâtul sub toate formele lui.

Cum se obține performanța?...habar n-am, dar pot să vă spun ce-am observat eu în timp: performanța vine odată cu schimbarea. Asta înseamnă că dacă o vreme faci un lucru bine, după un timp trebuie să te gândești cum ar trebui să faci acel lucru la fel de bine folosind altă metodă mai simplă și mai eficientă. Timpul astfel câștigat să-l folosești pentru „cercetare” pentru a veni cu ceva nou. Îmi aduc aminte ce spunea un mare arhitect japonez, Kisho Kurokawa, care, paradoxal, a fost în România, în perioada studenției mele și care în cuvintul adresat studentilor români spunea printre altele că periodic, după un timp mai lung sau mai scurt (1-2 ani) de proiectare, se retrăgea pe o insulă pustie pentru a se gândi. Abia după mulți ani am înțeles ce-a vrut să spună: **succesul nu este o destinație ci însăși călătoria**. Cu toată modestia, mi-aș dori ca acest curs să fie ghidul pentru începutul acestei călătorii!

arh. alexandrubercan-AlexB0494-cursrealizatînscopeducational

nu este destinat comercializării și nu poate fi copiat decât de pirăți sau de nesimțitori

atitudinea

Atitudinea potrivită față de rezolvarea unei probleme este hotărâtoare.

De-a lungul timpului mi-au atras atenția câteva comportamente (eu însumi le-am experimentat pe unele, dacă nu chiar pe toate!) care toate au ceva în comun:

- la întâlniri, sunt unii care întârzie în mod constant, sunt alții care vin cu ceva timp înainte.

- într-o sală de spectacol toți am vrea să stăm în primele rânduri, dar numai cei care își procură bilete din vreme reușesc acest lucru.

- într-o sală de curs cei mai mulți se înghesuie pe locurile din spate, doar cei cu adevărat interesați caută sistematic primele rânduri.

- cei interesați de subiect își vor nota toate informațiile primite, ceilalți vor copia mai târziu de la primii.

- cei mai hotărâți vor încerca să rezolve singuri o situație sau o problemă după o îndelungată documentare, restul, vor găsi un pretext pentru eșec, vor copia de la primii (nu întâmplător m-am repetat cu copiatul - în România, copiatul a devenit politică, religie și strategie de stat - de la simplul extemporal, la examenul de bac. și până la teze de doctorat, tratate și cărți, totul se copiază), sau vor folosi o „umbrelă” de vreme rea (pilă, relație, cunoștință, influență, etc.).

Probabil că cei mai mulți s-au recunoscut deja într-una din cele două categorii. Un lucru mai vreau să adaug: **cei care își propun să învingă, se pregătesc să fie învingători, se așteaptă să fie învingători și chiar vor fi învingători.**

talentul

am mai vorbit despre talent ...asta înseamnă că este un lucru extrem de important și serios...

Cred că acest subiect legat de talent trebuie să-l încep cu o frază care condensează tot ce voi spune în continuare și care, ca să fiu sincer mă bântuie de multă vreme: **cultivă și dezvoltă talentul cu care te-a înzestrat mama natură și nu pe cel pe care ți l-ai dori.**

În toți acești ani am observat că oamenii, (cam 60%, după aprecierea mea) sunt obsedați să-și cultive și să-și dezvolte slăbiciunile. Cum spuneam observațiile mele s-au concentrat pe tinerii care se află în situația de a opta pentru o meserie (arhitectura, ...doar despre asta vorbim!).

Părinții, care ar trebui să-i ajute, fiind persoanele care se presupune că îi cunosc cel mai bine, de cele mai multe ori îi încurcă. În loc să analizeze situația corect, să-i arate „micuțului” (am auzit că se poartă cuvântul ăsta) care sunt abilitățile, capacitățile, talentele lui reale, vin la mine și invariabil au aceeași rugămintă absurdă: „dooomnu’ arhitect văăă rooog să-l primiți și pe Gigel Floricel al meu (Gianina Pralina, dacă e fată)...că e taaaare talent’ t...să-l testați (sau să o...) dvs. să vedeți dacă are ceva de arhitect...acoooolo”. Oamenii aceștia nu știu ce spun...cum să testez?...ce să testez?...ca să testezi pe cineva, acesta trebuie să aibă niște cunoștințe de desen (de arhitectură?...nici vorbă), trebuie să-și fi manifestat de mic o anumită înclinație pentru desen, în 17 ani măcar un profesor de desen să-l fi remarcat....niște antecedente acolo...Cei care într-adevar își cunosc copii și simt că asta e calea ce trebuie urmată, îmi vorbesc foarte siguri pe ei și aproape că îmi impun (pe un ton deloc jignitor) să-i ajut (din păcate astfel de oameni sunt foarte puțini).

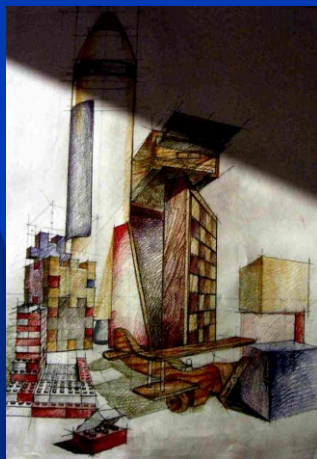
Concluzie e că cei din prima categorie renunță la cursuri mai devreme sau mai târziu (cam 70%), iar cei din a doua categorie... devin arhitecți...sau graficieni...sau ceva în domeniul tot mai îngust al artei.

Spuneam mai sus că fiecare om are un talent - și cred foarte tare acest lucru - ceea ce îi diferențiază pe oameni este capacitatea lor de a se evalua corect, de a se cunoaște, de a-și ști punctele tari dar și slăbiciunile: cei care își pun în valoare talentul vor reuși, cei care vor continua să-și cultive slăbiciunile (mă repet, îmi cer scuze dar nu am găsit altă expresie) vor claca.

↑
↑
↑
↑

Ăsta este motivul pentru care cei mai mulți cred că sunt ceea ce nu vor fi niciodată (hai că am zis o chestie adâncă!) și evident vor fi nemulțumiți tot timpul - în traducere sună cam așa: ești arhitect deși nu vei fi niciodată, (te-ai făcut arhitect pentru că era facultatea aproape de casă), ești mecanic deși nu vei fi niciodată (te-ai făcut mecanic atras de câștig, altfel... mâine ai renunța!) și exemplele ar putea continua la nesfârșit.

Întrebați-vă prietenii dacă sunt mulțumiți cu ceea ce fac!...sau chiar pe voi!

arh. alexandrubercan-AlexB0494-cursrealizatînscoapeducațional
nu este destinat comercializării și nu poate fi copiat decât de pirăți sau de nesimțiți

↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑

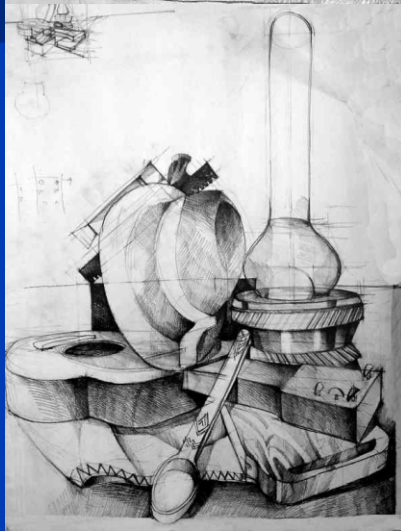
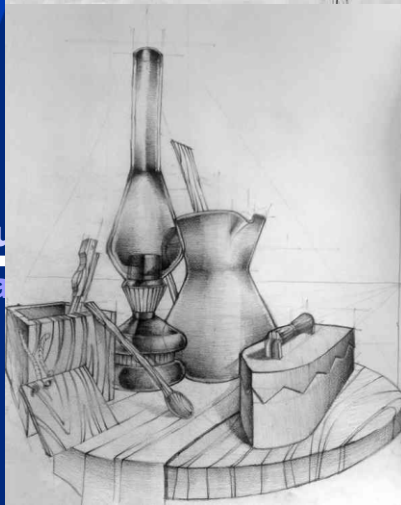
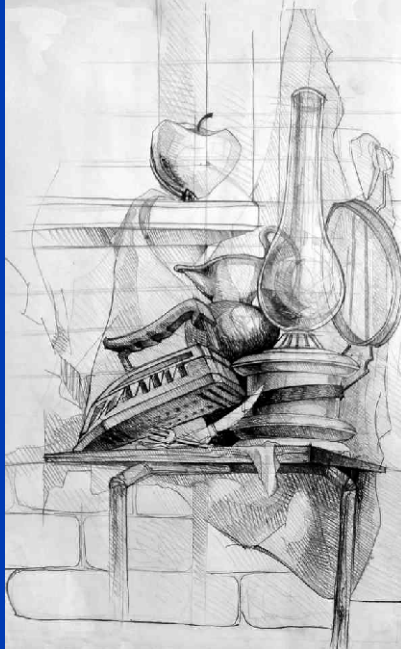
pasiunea

Pasiunea poate insufla energie în fiecare zonă din viața ta - inclusiv talentului tău. Ai cunoscut vreodată o persoană plină de pasiune, care nu avea destulă energie să acționeze pentru a-și duce la capăt dorințele? Mă îndoiesc.

O persoană pasionată de ceva, însă lipsită de talent, se va descurca mereu mai bine decât o persoană talentată, dar care este pasivă. De ce? Pentru că oamenii plini de pasiune au un entuziasm nemărginit și nu renunță niciodată! Pasiunea te face să fii mai energic. Nu mai știu în ce carte am citit o frază care mi-a rămas în minte (poate nu chiar așa cum o voi enunța, dar asta era ideea): „**Descoperă ceea ce ai face cu atâta bucurie încât ai lucra și pe gratis și dacă te perfecționezi în domeniul respectiv, mai târziu oamenii te vor plăti pentru a face acel lucru.**” În societatea în care trăim noi azi (2010 d. Hr.!) fraza asta nu cred că poate fi înțeleasă de prea multă lume (cum să pierd eu atâta vreme?...să fac lucruri gratis?...să aștept să mă descopere oamaaameniii?...nu e mai simplu să fac ceva la repezeală ța-ca-paca cu puțin efort, multă șmecherie ca să iasă banu' grup? - baaa...cam da!

Pasiunea pentru ceea ce faci este calea succesului.

Pentru a realiza ceva este nevoie de mai mult decât talent, este nevoie de pasiune - traducere = câte nopți ai pierdut pentru realizarea unor desene de care ai fost mândru a doua zi și pentru care măcar un om te-a apreciat?

Pasiunea ta ar trebui să fie în deplină concordanță cu prioritățile tale - traducere = dacă pasiunea ta este desenul și prioritatea ta numărul unu este arhitectura, mai contează o notă mică la geografie sau fizică? Când vei fi student la arhitectură te va mai întreba cineva ce note ai avut la bac?

Pasiunea ta trebuie protejată și întreținută. Tot timpul vieții vei fi înconjurat de două tipuri de oameni: unii care vor aprecia pasiunea și perseverența ta și care te vor ajuta și încuraja, alții care fie din invidie, fie din neînțelegere sau prostie vor scoate în evidență neajunsurile și-ți vor pune bețe în roate - înconjoară-te cu oameni din prima categorie, iar pe cei din a doua ajută-i să-și descopere și ei o pasiune.

arh. alexandru
nuestedestina

curs realizat în scop educațional

poate fi copiat decât de pirată sau de nesimțit

